

{jcomments on}

Lassan végéhez közeledik Pécsen az EKF éve, a megújult köztereket már régóta használjuk, ideje van egy kis visszatekintésnek. A térvátók zenés-táncos forgatagából szakadjunk ki egy kicsit, és nézzük meg ez alatt a pár hónap alatt milyen tapasztalatokkal lettünk gazdagabbak - mi térhasználók. A sorozat első eleme szándékosan nem a város főterével kezd, az legyen "csemege" később. Nézzük milyen most ősszel a Köztársaság tér, ebben a szomorú, esős időben!

Szép, gondozott pázsit a Köztársaság téren (képünkön).

A térre az úttesten keresztül érkezünk minden irányból, ez a feljáró éppen északon található. Megfigyelhetjük, hogy a kivitelező nem igen tudta kezelni az út és a járda találkozását. Bizonytalan, maszatolós munka, egy kis régi szegélykő és némi öreg beton találkozik az új burkolattal, amelynek hatalmas erőssége, hogy nem szürke! Ha valaki arra gondol, hogy ez biztosan az akadálymentesítés miatt ilyen szépen lejt, akkor ki kell ábrándítsam, nincs két egyforma feljárt, és csak két ilyen komfortos csatlakozás van például kerekesszékeseknek. Ugye nem vagyunk követelőzőek, ha egy idén elkészült köztértől ezt mindenhol elvárjuk?

A kertészek szép munkát végeztek az egész téren, dicséret illeti őket. A virágokat úgy választották ki, hogy még ilyenkor ősszel is pompázzon néhány az arra járók öröme. Változatos cserjék, szép fák teszik ezt a teret a város egyik legkellemesebb parkjává. Viszonylag kevés a beton, sok a zöld, hatalmasak a fák,

amelyek már régebben is itt álltak. Példáan keveset vágtak ki, bár azt a párat ma sem tudom miért kellett. likvidálni. Persze legalább ültettek helyettük szép nagy földlabdás példányokat. Számomra a kertészeti megoldások a legsikerültebb elemei a térnek.

Ez a második olyan lejárati felület, amelyik akadálymentesnek tűnik, de az igazság az, hogy semmi tudatosság nem volt a kialakításában. Ez a bejárat véletlenül került egy szintbe az úttesttel, itt ugyanis hiányzott a szegélykő. Érdekes megfigyelni a sarok kialakítását, vagyis annak a hiányát. Már az átadáskor is ilyen volt, biztos itt fogyott ki a térkő, vagy már nem volt idő keverni egy fándli maltert. Netán még mindig törli a fejét a hidegburkoló, hogy miképp lehetne azt a Bermuda-háromszöget eltüntetni.

A következő képen a tócsában megcsillanó fény jelzi a tér egyik legnagyobb problémáját, a vízvezetés szinte teljesen hiányos az úttesteken. Körbejárva összesen három víznyelőre bukkantam, abból egy az itt látható pocsolya előtt olyan magasan, hogy a víz nem fog soha odafolyni. A másik kettőből is igazán egy van jó helyen, nincs is a közelében víz. A parkolóhelyeket is itt festették fel egyszer a múltban, a sofőrök nagy örömeire száraz lábbal nem lehet kiszállni a

kocsiból. Most csak kisebb eső volt, de egy nagyobb felhőszakadás után bizony összefüggő a víz a szegély mellett. A képen még az is látható, hogy nem jelzik az autósoknak, hogy a bejárat elé nem kellene állni. Most ugyan kevés autó áll a téren, de máskor nehéz bejutni köztük babakocsival. (Érdeemes megfigyelni azt is, hogy a parkolóhelyek takarítása példás. Miért is fizetünk a Gámánnak)?

Hatalmas ötlet, hogy fűszernövényt is ültetnek a magasított ágyásokba! Nagyszerű illata van a rozsmaringnak és viszonylag kevés gondozást igényel. A padról jut eszembe, a téren mindenütt hiánytalan és ép a térbútor, de még a hulladék tárolók is a helyükön állnak. Nem láttam eldobált szemetet, ami jó hír, annál is inkább, mivel több iskola is van a környéken. hiába a környezet is nevel, nem csak a pedagógusok!

Az ivókút is működik a téren, bár ez a termék nem a Zsolnay gyár egyik legsikerültebb alkotása. Tényleg, miért ilyen ötlettelenség és randák ezek? Vagy fogjuk fel pozitívan, nem egy műremek, de legalább van.

Közterek, ahogy mi látjuk

Írta: Bereczki Lajos

mentők (városi másod) kézikönyv az egészségügyről, hogy

06-80/203-957, 06-80/203-988